

den vil stille krav til de centrale miljømyndigheder om – i samarbejde med miljø-, forbruger-, erhvervs- og andre interesseorganisationer – løbende at foretage en vurdering af de realistiske muligheder for en omlægning af produktion og forbrug i retning af renere teknologi ved fastsættelsen af rammer for en nedbringelse af den samlede forurening på kortere og længere sigt. Endelig må en miljøpolitik baseret på princippet om renere teknologi nødvendigvis tage hensyn til og aktivt søge at påvirke miljøpolitikken internationalt, især i EF, ud fra samme synspunkter og perspektiver.

Lovforslaget indeholder en række bestemmelser, som tænkes anvendt til gennemførelsen af en sådan forebyggende miljøindsats baseret på princippet om renere teknologi. Det gælder således en række af de bemyndigelsesbestemmelser, som er indeholdt i kapitel 2 og kapitel 7. Endvidere er de gældende bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 i forslaget suppleret og ændret med henblik på at fremme en miljøregulering baseret på princippet om renere teknologi.

For at sikre en tilstrækkeligt kvalificeret faglig vurdering af de egentlig teknologiske muligheder for anvendelse af renere teknologier på forskellige måder, skønnes det nødvendigt, at denne sker på centralt niveau i et tæt samarbejde mellem de statslige miljømyndigheder og de berørte industri- og erhvervsorganisationer. Kun derved kan det sikres, at krav om gennemførelsen af nye teknologiske muligheder for en renere produktion og mindre forurenende produkter fastsættes i overensstemmelse med de økonomiske muligheder i samfundet.

Under alle omstændigheder bør det fremhæves, at krav om forureningsbegrænsning baseret på princippet om renere teknologi aldrig bør stilles som krav om anvendelse af en nærmere bestemt teknologi. Kravene bør derimod fastsættes som krav om et vist forureningsniveau ud fra, hvad der er opnåeligt ved anvendelse af renere teknologi. En miljøpolitik baseret på princippet om renere teknologi skal virke som et incitament til udviklingen og anvendelsen af stadig mindre forurenende teknologier, den skal ikke låse den teknologiske udvikling fast.

Følgende bestemmelser i lovforslaget tager særligt sigte på at fremme princippet om renere teknologi som det styrende princip for en forebyggende miljøindsats:

Lovens formålsbestemmelse: § 1, stk. 1 og stk. 2, nr. 3, 4 og 5,

lovens område: § 2, nr. 1, 3 og 4,

princippet om renere teknologi, kredsløbsbetragtningen: § 3, stk. 1,

forureningsbegrænsningsprincippet

– ved produktion: § 4, stk. 3,

– i forbindelse med varer og produkter: § 5,

– offentlige myndigheders ansvar: § 6,

almindelige bestemmelser: § 7, stk. 1,

konsulentordninger: § 7, stk. 2,

miljømærke: § 8,

pantordninger: § 9,

mål for begrænsning af forurening, særlige aftaler: § 10,

påbud, revision af vilkår ud fra renere teknologi: § 40, stk. 1 og stk. 5, § 41, stk. 2,

genanvendelse og renere teknologi, stoffer, produkter og materialer, særlige bestemmelser: § 50,

generelt bortskaffelsesgebyr: § 52,

tilskud: § 53,

Rådet for genanvendelse og renere teknologi: § 55.

Princippet om renere teknologi blev lovfæstet i forbindelse med lov om kemiske stoffer og produkter ved den ændring af loven, som blev vedtaget 19. maj 1989, jf. L 162/1989 og lovbekendtgørelse nr. 566 af 15. august 1989.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

3. Særligt forurenende virksomheder

Med lov om miljøbeskyttelse, der trådte i kraft den 1. oktober 1974, indførtes en godkendelsesordning for særligt forurenende virksomheder. Ordningen går ud på, at virksomheder, der er optaget på den som bilag til loven anførte liste, ikke må påbegyndes, udvides eller ændres, før der er meddelt godkendelse hertil af den godkendende myndighed. Listen over særligt forurenende virksomheder kan ændres administrativt af miljøministeren.

Lovforslaget indeholder følgende afgørende nyheder vedrørende godkendelsesordningen:

- 1) Det foreslås, at samtlige »gamle« virksomheder på listen, der ikke har en samlet godkendelse, skal søge om godkendelse indenfor frister, som skal fastsættes af ministeren i en bekendtgørelse. På baggrund af at det er hensigten at gennemføre en kraftig reduktion af listen, således at den kun omfatter virksomheder, der efter dagens målestok anses for særligt forurenende, må det anses for miljømæssigt begrundet og også økonomisk og ressourcemæssigt realistisk at undergive de »gamle« virksomheder den samlede miljømæssige bedømmelse, som foretages ved en godkendelsesbehandling. Miljøstyrelsen vil i samarbejde med de kommunale organisationer og industrien tilrettelægge et forløb for godkendelsesbehandlingen, der sikrer, at der over en 10-årig periode sker et jævnt træk på offentlige og private ressourcer, og at der